

F. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

Efter artikel 3, stk. 2, er det endvidere en forudsætning for at anmode om fuldbyrdelse af en dom efter rammeafgørelsens bestemmelser, at den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdesstaten.

Det er udtrykkelig anført i artikel 3, stk. 4, at rammeafgørelsen ikke indebærer nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i EU-traktaten. Af præambelens 8. betragtning fremgår endvidere, at rammeafgørelsen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

Efter artikel 3a, stk. 1, kan en medlemsstat sende en dom og attest med anmodning om fuldbyrdelse af den idømte frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning til en af følgende medlemsstater:

- a) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor,
- b) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og som vedkommende efter strafafsoningen vil blive udvist til, selv om det ikke er den stat, hvor vedkommende bor, på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen, eller
- c) enhver anden medlemsstat, hvis kompetente myndighed giver sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten til denne stat. Efter artikel 3a, stk. 5, kan medlemsstaterne i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen eller senere meddele Generalsekretariatet for Rådet, at der i dens forbindelser med andre medlemsstater, som har afgivet samme meddelelse, ikke kræves forudgående samtykke for at fremsende dommen og attesten, hvis den domfældte bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i fuldbyrdesstaten i mindst 5 år og vil bevare permanent opholdstilladelse i denne (litra a), og/eller hvis den domfældte er statsborger uden at bo i fuldbyrdesstaten eller være udvist dertil. Permanent opholdstilladelse er bl.a. defineret som indehaver af en gyldig opholdstilladelse for fastboende udlændinge i den respektive medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning.

Dommen og attesten kan dog kun fremsendes med henblik på fuldbyrdelse, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, i givet fald efter høringer

mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og i fuldbyrdesstaten, er overbevist om, at fuldbyrdesstatens fuldbyrdelse af sanktionen vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale reintegrations, jf. artikel 3a, stk. 1a.

Det er som nævnt ovenfor endvidere en betingelse, at den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller fuldbyrdesstaten.

Efter artikel 3a, stk. 1, er det endelig en betingelse, at den domfældte har givet sit samtykke, hvis det kræves efter artikel 5. Efter rammeafgørelsens artikel 5 kan en dom samt en attest således kun fremsendes til fuldbyrdesstaten med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse, hvis den domfældte har givet sit samtykke i henhold til udstedelsesstatens lovgivning. Den domfældtes samtykke er dog ikke påkrævet, når dommen samt attesten fremsendes til:

- a) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor,
- b) den stat, som den domfældte efter strafafsoningen vil blive udvist til, eller
- c) den stat, som vedkommende er flygtet til eller på anden måde vendt tilbage til på grund af den straffesag, der verserer mod vedkommende i udstedelsesstaten, eller efter domfældelse i denne stat.

Efter artikel 3a, stk. 3, kan fuldbyrdesstaten eller den domfældte også på eget initiativ anmode udstedelsesstaten om at indlede en procedure om fuldbyrdelse af en dom, men udstedelsesstaten er ikke forpligtet til at imødekomme anmodningen.

Efter artikel 8, stk. 1, skal den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten anerkende en dom, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 3 a og efter proceduren i artikel 4, og træffe alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af sanktionen, medmindre den kompetente myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse.

Udgangspunktet, hvorefter en anmodning skal imødekommes, modificeres således af rammeafgørelsens artikel 9, der indeholder en udtømmende opregning af de grunde, der kan danne grundlag for afslag. Afslagsgrundene er fakultative for fuldbyrdesstaten, der således selv kan vælge, i hvilket omfang den vil gennemføre afslagsgrundene i national ret, og om de skal være fakultative.

Efter artikel 9, stk. 1, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten afslå at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdesordre, hvis